Motion till riksdagen 1986/87:T353

Jan Fransson m. fl. (s)

Europaväg 3

Goda kommunikationer utgör en grundläggande förutsättning för en positiv utveckling av näringsliv och service i olika regioner och på enskilda orter.

För Skaraborgs län har Europaväg 3 och Västra stambanan, som "pulsådror" mellan rikets två största städer, en helt avgörande betydelse för länets utveckling i framtiden.

Kommer dessa två trafikleder att förlora sin nuvarande roll i ett framtida nationellt kommunikationsnät? Frågan har ställts sedan ansvariga centrala myndigheters planer blivit kända. Det är framför allt vägverkets planer som väckt berättigad oro i berörda län och kommuner utmed E 3-an. Men även SJ:s s. k. perspektivplaner för tiden närmast efter år 2000, där tankar finns om en alternativ resväg mellan Stockholm och Göteborg, har väckt vissa farhågor om vad detta skulle innebära för Skaraborgs län.

Från SJ:s sida finns, enligt vad vi erfarit, ännu inga konkreta planer. Vägverket har däremot fattat beslut om inriktningen av kommande väginvesteringar. Beslutet innebär att några av landets viktigaste riksvägar, bl. a. E 3:an, skall utgöra nationella stamvägar, som skall ges en enhetlig och något högre transportstandard än andra vägar. Stamvägnätet indelas i två etapper.

I dessa planer har E 3:an tagits upp i etapp två, vilket i realiteten torde innebära att det är högst osäkert om utbyggnaden över huvud taget blir genomförd. Detta torde med fog kunna uppfattas som att upprustningen för att ge E 3 en enhetlig standard inte kommer att fullföljas. Redan denna osäkerhet om E 3:ans framtida status, som uppstått som en följd av vägverkets planer, riskerar att få negativa konsekvenser för utvecklingen i berörda regioner. Från representanter för vårt läns näringsliv har framförts att en utbyggnad av E 3:an är den sammantaget viktigaste frågan för näringslivet. Man har pekat på vägnätets stora betydelse för de tunga tillverkningsindustrier som finns inom länet, bl. a. Volvo, Electrolux och ASEA.

Mot denna bakgrund finner vi det utomordentligt angeläget att E 3:an snarast möjligt erhåller en enhetlig standard inom länet och på sikt ges en sådan standard att den kan utgöra en huvudförbindelse mellan Västsverige och Bergslagen/Mälardalen.

Riksdagen bör göra ett uttalande med denna innebörd. I jämförelse med de investeringar som nämnts i samband med diskussioner om den s. k. motorvägstriangeln är det relativt begränsade insatser som behövs i såväl Skaraborgs län som angränsande län. Genom att bygga bort de "flaskhalsar"

som nu finns på vissa avsnitt av E 3 torde även den samhällsekonomiska lönsamheten på redan gjorda och pågående investeringar öka.

Hemställan

Med hänvisning till det ovanstående föreslås

att riksdagen som sin mening ger regeringen till känna vad som i motionen anförts om E 3:ans betydelse för den regionala utvecklingen.

Stockholm den 27 januari 1987

Jan Fransson (s)

Anders Nilsson (s)

Birgitta Johansson (s)

Kjell Nordström (s)